

Komentár evanjelia na stredu 9. týždňa v Cezročnom období: nie je Bohom mŕtvych, ale živých

Komentár na stredu 9. týždňa v Cezročnom období. „Nemýlite sa preto, že nepoznáte Písmo ani Božiu moc?“ V nepochopení Božích vecí je vždy niečo z našej vlastnej viny. Duch Svätý nám prichádza na pomoc, aby otvoril našu myseľ a srdce Bohu.

Evanjelium (Mk 12, 18-27)

K Ježišovi prišli saduceji, ktorí tvrdia, že niet zmŕtvychvstania, a pýtali sa ho:

„Učiteľ, Mojžiš nám napísal, že *ak niekomu zomrie brat a zanechá manželku bez detí, brat si má vziať jeho manželku a splodiť svojmu bratovi potomka*. Bolo sedem bratov. Prvý sa oženil, ale umrel a nezanechal potomka. Vzal si ju druhý, ale aj on umrel a nezanechal potomka. Takisto aj tretí. A ani jeden zo siedmich nezanechal potomka. Napokon po všetkých zomrela aj žena. Ktorému z nich bude manželkou pri vzkriesení, keď vstanú z mŕtvych? Veď ju mali siedmi za manželku.“

Ježiš im povedal:

„Nemýlite sa preto, že nepoznáte Písmo ani Božiu moc? Lebo keď ľudia vstanú z mŕtvych, už sa ani neženia, ani nevydávajú, ale sú ako anjeli v nebi. A pokiaľ ide o vzkriesenie

mŕtvych, či ste nečítali v Mojžišovej knihe v stati o kríku, ako mu Boh povedal: *„Ja som Boh Abraháma, Boh Izáka a Boh Jakuba“*? A on nie je Bohom mŕtvych, ale živých. Veľmi sa mýlite.“

Komentár

Je rozumné uvažovať o živote po vzkriesení. Je pre nás taký tajomný, že najnormálnejším spôsobom, ako nám ho vysvetliť, je aplikovať naň niečo z toho, čo prežívame tu a teraz. Ale sám Pavol nám pripomína: „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevystúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú“ (1 Kor 2, 9). Apoštol tvrdí, že „bol uchvátený do raja a počul tajomné slová, ktoré človek nesmie vysloviť“ (2 Kor 12, 4). Čo však môže „telesný“ človek, teda človek, ktorý ešte nie je

„duchovný“, ktorý sa nenechá poučiť Duchom, pochopiť o Božích veciach (porov. 1 Kor 3, 1-3)?

Všetko, čo tu zažívame a prežívame, nám hovorí niečo o živote vo večnej sláve. A predsa táto novosť, ktorá nás čaká – „hľa, všetko robím nové“ (Zjv 21, 5), táto sláva, je úplne mimo nášho chápania: „Som presvedčený, že utrpenia tohto času nie sú hodné porovnania s budúcou slávou, ktorá sa na nás zjaví“ (Rim 8, 18). Čo môžeme povedať o „dokonalom človeku podľa miery Kristovej plnosti“ (Ef 4, 13)? A predsa, aké ľahké je urobiť malicherným to najväčšie, hovoriť triviálne o tom najvznešenejšom!

Saduceji položili Ježišovi otázku, ktorá podľa nich znižuje vieru vo vzkriesenie na absurditu. Svoj argument opierajú o Mojžišov zákon (porov. Dt 25, 5-6; Gn 38, 8). A Ježiš im odpovedá tým istým zákonom,

aby im povedal, že ho nepochopili (porov. Ex 3,6). Pre tých, ktorí nechcú veriť, nie sú texty žiadnou prekážkou, pretože sa vždy dajú prekrútiť tak, aby hovorili to, čo človek chce, a zároveň ignorovali iné. Dnešný úryvok nám pripomína tieto slová: „Ale myseľ im otupela. Až do dnešného dňa ostáva pri čítaní Starej zmluvy ten istý závoj neodhalený, lebo ho Kristus odstraňuje“ (2 Kor 3, 14). Pohľad na Krista, otvorenie sa mu vierou, nás premieňa. V Kristovi vidíme múdrosť a moc živého Boha a života. Iba jeho Duch je schopný otvoriť naše srdce a naše chápanie, a aké dôležité je stýkať sa ním, aby sme sa otvorili Božím tajomstvám a žili podľa nich!

Juan Luis Caballero // Pexels -
Taryn Elliott

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/miercoles-to-9/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/miercoles-to-9/) (26.03.2025)